

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/39277 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Almelo, van 1 november 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 oktober 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 1 november 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 6 november 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.J.J.M. van Tielraden, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

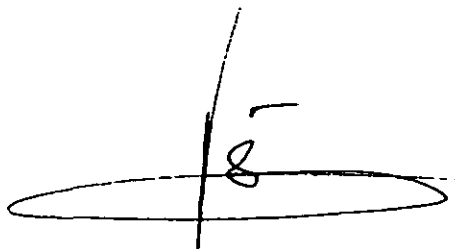
w.g. Van Tielraden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 december 2007

156-562.

Verzonden: 6 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

4

Postadres Postbus 8050
5004GB Tilburg

• Midden- en West-Brabant

Regio Midden- en West-Brabant
Korpsonderdeel 20 DMte Operationele Ondersteuning
Behandeld door G.J.J. Camphens
Telefoon 076 - 643 75 26
Fax 076 - 643 75 18
V-nummer / Zaak / Zaak - 15/10/2007
Datum 15/10/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

0710-22-0077

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Gerardus Johannes Joseph Camphens, Inspecteur van het regionaal politiekorps Midden- en West-Brabant,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:
Voorna(a)m(en)	:
Geboortedatum	:
Geboorteplaats	:
Geboorteland	: Marokko
Nationaliteit(en)	: Marokkaanse
Geslacht	: mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspasport als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- geen middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats	: Breda
Datum	: 15/10/2007
Tijd	: 20:45 uur.

V.nr.

Pagina 1 van 2

23. Okt. 2007 16:27
18. Okt. 2007 9:00

Opv den Bosch,
Unit Vreemdelingenpolitie Breda

N.Nr. 7100 pP. 7/14

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
G.J.J. Camphuis

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingplaats Almelo

registratienummer: 0031765335393 Vrontn/CM

uitspraak van de enkelvoudige kamer

AFSCHRIFT

op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd althans zich noemende:

geboren op te
van Marokkaanse nationaliteit,
thans verblijvende aan boord van de detentieboot te Dordrecht,
Justitienummer:
eiser,
gemachtigde: mr. R. van 't Land, advocaat te Breda;

tegen

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

verweerder,
vertegenwoordigd door drs. B.H. Wezeman,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND).

1. Procesverloop

Op 15 oktober 2007 om 20:45 uur is eiser met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld (op grond van artikel 59, eerste lid aanhef en onder a, Vw 2000).

Eiser heeft op 16 oktober 2007 tegen de maatregel van bewaring beroep ingesteld. Dit beroep strekt mede tot toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 29 oktober 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Ter zitting was een tolk aanwezig.

2. Overwegingen

Beoordeeld dient te worden of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd zijn.

Zaaknummer: Awb 07/39277 VRONTN/CM

blad 2

Eiser heeft de rechtbank verzocht het beroep gegrond te verklaren, de opheffing van de bewaring te bevelen en schadevergoeding toe te kennen. Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat de maatregel onrechtmatig is, omdat deze in strijd met de wet moet worden geacht. Daarnaast meent eiser dat de bewaring bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet is gerechtvaardigd. Eiser heeft daartoe aangevoerd dat in het onderhavige geval het strafrechtelijk voortraject niet aan het toezicht van de vreemdelingenrechter dient te worden onttrokken en dus wel ter toetsing van de vreemdelingenrechter is. Eiser meent dat er geen grond was om hem staande te houden.

Verweerder heeft de rechtbank verzocht het beroep ongegrond te verklaren en het verzoek om toekenning van schadevergoeding af te wijzen. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eisers inbewaringstelling rechtmatig is en dat er voldoende voortvarend is gehandeld. Verweerder heeft daartoe aangevoerd dat eisers staandehouding strafrechtelijk was en derhalve niet ter beoordeling van de vreemdelingenrechter is.

De rechtbank overweegt dienaangaande als volgt.

Uit het proces-verbaal van aanhouding van 15 oktober 2007 blijkt dat verbalisanten op 15 november 2007 een personenauto voorzien van kenteken DPVB53 zagen rijden over de autosnelweg A16. Na controle uit het rijbewijsregister bleek de tennaamgestelde van voornoemd voertuig niet over een geldig Nederlands rijbewijs te beschikken. Teneinde de bestuurder verder te kunnen laten rijden, hebben verbalisanten de passagier (eiser) gevraagd of hij in het bezit was van een geldig rijbewijs. Hierop antwoordde de bestuurder dat de passagier geen rijbewijs had en een vreemdeling was uit België. Verbalisanten hebben vervolgens eiser aangesproken en gevraagd een identiteitsbewijs te tonen. Hierop antwoordde de bestuurder dat eiser zijn paspoort was vergeten. Verbalisanten hebben eiser gevraagd naar zijn personalia en deze opgevraagd bij de vreemdelingenpolitie in Breda. Na controle in België bleek dat eiser mogelijk een valse geboortedatum opgaf, aangezien de naam die eiser opgaf in België bekend was met een andere geboortedatum. Hierop is eiser aangehouden op grond van overtreding van de Wet op de Identificatieplicht.

De rechtbank merkt allereerst op dat de datum 15 november 2007 in voornoemd proces-verbaal een kennelijke verschrijving is en gelezen moet worden als 15 oktober 2007. Voorts is de rechtbank van oordeel dat het vorenstaande een strafrechtelijk voortraject betreft, dat ingevolge bestendige jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) niet ter toetsing van de vreemdelingenrechter staat. Bovendien acht de rechtbank de handelwijze van verweerder zoals hiervoor is omschreven niet onredelijk, aangezien de bestuurder van de auto verklaarde dat eiser een vreemdeling uit België was en eiser niet in staat bleek een identiteitsbewijs te tonen, hetgeen wel van hem mocht worden verwacht.

Gelet op het vorenoverwogene kan de rechtbank de stelling van verweerder dat eisers staandehouding strafrechtelijk van aard is, onderschrijven. De wijze van staandehouding kan derhalve in deze procedure niet nadere worden getoetst.

De procedure leidend tot de inbewaringstelling en de wijze van tenuitvoerlegging van de bewaring zijn in overeenstemming met de wettelijke vereisten. De bewaring is derhalve niet op die grond onrechtmatig.

Zaaknummer: Awb 07/39277 VRONTN/CM

blad 3

De vrees is gerechtvaardigd dat eiser, die geen rechtmatig verblijf hier te lande heeft, indien in vrijheid gesteld, zich aan de uitzetting zal onttrekken. De rechtbank laat daarbij wegen dat eiser niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), zich niet heeft aangemeld bij de korpschef, geen vaste woon- of verblijfplaats heeft en niet beschikt over voldoende middelen van bestaan.

Voorts is de rechtbank van oordeel dat verweerder voldoende voortvarendheid betracht bij de (voorbereiding van de) uitzetting van eiser. Hierbij neemt de rechtbank in aanmerking dat er op 26 oktober 2007 met eiser een vertrekgesprek heeft plaatsgevonden, waarna er voor hem een laissez-passer aanvraag is verzonden naar de Dienst Terugkeer & Vertrek. Gelet op het feit dat eiser zijn stelling dat hij in België een vergunning tot verblijf heeft niet met documenten heeft onderbouwd, en voorts uit controle door verweerder van de ter beschikking staande systemen is gebleken dat eiser niet bekend is in België, is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen besluiten voor eiser geen Dublinclaim België op te starten.

Ook overigens zijn geen feiten of omstandigheden gebleken op grond waarvan de bewaring onrechtmatig moet worden geacht.

Dit brengt mee dat de toepassing en tenuitvoerlegging van de bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten en dat de bewaring bij afweging van alle daarbij betrokken belangen gerechtvaardigd is.

Het beroep is ongegrond. Daarom kan geen schadevergoeding worden toegekend.

Zaaknummer: Awb 07/39277 VRONTN/CM

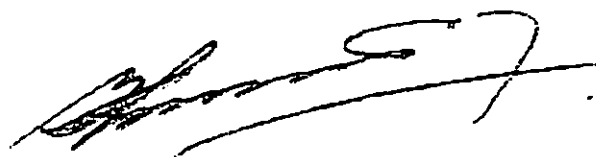
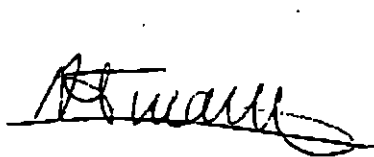
blad 4

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.H. Keuzenkamp en in tegenwoordigheid van
mr. A. Akfidan-Turan als griffier in het openbaar uitgesproken op **1 NOV 2007**

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen een week na verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: **1 NOV 2007**

VOOR AFSCHRIJFT CONFORM
DE ORIGINALE

VRONTN/CM 'S GRAVENHAGE

Thomas | Doesburg | Nunnikhoven | Van 't Land
s t r a f r e c h t a d v o c a t e n

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

PER FAX: 070 - 365 13 80

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
6587	B - 6 NOV 2007
ZAAKNR. 200707711	
AAN: V3	
BEHANDELD: DD:	PAR:

mr. E.M.J. Thomas
mr. A.W.A.P. Doesburg
mr. A.A. Nunnikhoven
mr. R. van 't Land

*Lid van de NVSA

Zandbergweg 49
4818 LJ Breda
t. +31 (0)76 53 35 399
f. +31 (0)76 53 35 393

Koestraat 149
5014 EC Tilburg
t. +31 (0)13 54 44 454
f. +31 (0)13 54 46 806

info@tdnl.nl

Stichting Beheer Derdengelden:
48.68.02.280 ARN AMRO Breda

Datum: Breda, 06 november 2007

Procedurenr.: AWB 07 / 39277

Inzake: / IND

Betreffende: *Hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittingplaats Almelo d.d. 01 november 2007, nr. AWB 07/39277, inhoudende ongegrond verklaring van het beroep tegen de maatregel van bewaring van appellant en afwijzing van het verzoek om schadevergoeding.*

Geachte Staatsraad,

Bijgaand zend ik u namens cliënt een hoger beroepsschrift tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag zittingplaats Almelo d.d. 01 november 2007. Een afschrift van deze uitspraak treft u tevens bijgaand aan. Ik verwijs u graag naar de inhoud hiervan.

Ik verzoek u het daartoe te geleiden dat bijgaand hoger beroepsschrift in behandeling wordt genomen. Ik ontvang graag een ontvangstbevestiging. Graag verneem ik tevens van u de verdere gang van zaken.

In verband met de vreemdelingendetentie van cliënt aan boord van de detentieboot te Dordrecht verzoek ik u hierbij vriendelijk doch dringend het daartoe te geleiden dat voor onderhavige procedure een last tot toevoeging wordt afgegeven op naam van ondergetekende. Ik ontvang hier gaarne een afschrift van.

Ik vertrouw er op u hiermee voorlopig voldoende te hebben geïnformeerd en ben in afwachting van uw nadere berichten.

Met vriendelijke groet,

R. van 't Land

Bijlagen: 10

Thomas | Doesburg | Nunnikhoven | Van 't Land
s t r a f r e c h t a d v o c a t e n

Hoger Beroepschrift
Procedurenr. AWB 07 / 39277

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 6 NOV 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van
State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

Geeft met verschuldigde eerbied te kennen:

geboren op te met de Marokkaanse nationaliteit,
thans verblijvende aan boord van de Detentieboot te Dordrecht, - appellant -, te dezer zake
woonplaats kiezende te (4818 LJ) Breda aan de Zandbergweg 49, ten kantore van zijn
gemachtigde mr. R. van 't Land, advocaat en procureur, die door hem bepaaldelijk
gevolmachtigd is namens hem onderhavig hoger beroepschrift op te stellen, te ondertekenen
en in te dienen.

Appellant is op 15 oktober 2007 in vreemdelingenbewaring gesteld op grond van art. 59 lid 1
aanbeveling en onder a Vw. Hiertegen is op 16 oktober 2007 beroep ingesteld, welk beroep bij
uitspraak van de enkelvoudige vreemdelingenkamer van de rechtbank te Den Haag, zitting
houdende te Almelo van 01 november 2007 ongegrond is verklaard, alsmede het verzoek om
schadevergoeding is afgewezen. Een afschrift van de uitspraak wordt hierbij meegezonden
(productie 1).

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van 01 november 2007 en daaraan ten
grondslag liggende overwegingen, waarom hij hiertegen hoger beroep instelt. Hij wenst
hiertoe de navolgende grieven aan te voeren.

Namens appellant is nadrukkelijk aangevoerd dat hij onrechtmatig is staande gehouden
(aangehouden), althans op onrechtmatige wijze in de machtsfeer van de vreemdelingenpolitie
terecht is gekomen, als gevolg waarvan de daarop volgende maatregel van bewaring, mede bij
afweging van alle daartoe betrokken belangen, eveneens onrechtmatig moet worden geacht.
De opgelegde maatregel van bewaring is dan ook vanaf aanvang onrechtmatig.

Op grond hiervan diende het beroep naar de mening van appellant gegrond verklaard te
worden met bevel tot onmiddellijke in vrijheidstelling van appellant, alsmede diende een
schadevergoeding toegekend te worden voor de ontrecht ondergane detentie vanaf aanvang,
te weten vanaf 15 oktober 2007. De hierna vermelde grieven dienen afzonderlijk, alsmede in
samenhang gezien, te leiden tot gegrond verklaring van dit hoger beroep.

Thomas | Doesburg | Nunnikhoven | Van 't Land
s t r a f r e c h t a d v o c a t e n

DE GRIEVEN:

Grief 1.

Appellant is van mening dat de rechtbank ten onrechte en in strijd met de belangen van rechtseenheid, rechtsontwikkeling en rechtsbescherming, meer in het bijzonder in strijd met art. 50 lid 1 Vw, in de vierde alinea op pagina 2 van de uitspraak heeft overwogen dat:

"Voorts is de rechtbank van oordeel dat het vorenstaande een strafrechtelijk voortraject betreft, dat ingevolge bestendige jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) niet ter toetsing van de vreemdelingenrechter staat. Bovendien acht de rechtbank de handelswijze van verweerder zoals hiervoor is omschreven niet onredelijk, aangezien de bestuurder van de auto verklaarde dat eiser een vreemdeling uit België was en eiser niet in staat bleek een identiteitsbewijs te tonen, hetgeen wel van hem mocht worden verwacht."

Toelichting:

Appellant meent dat de rechtbank ten onrechte het voorgaande heeft overwogen. Appellant stelt hierbij voorop dat hij niet de bestuurder is als genoemd in het proces-verbaal van aanhouding, maar de passagier naast hem. De bestuurder is staande gehouden op grond van de wegenverkeerswet nu bij controle uit het rijbewijsregister was gebleken dat de te naam gestelde van het voertuig (bestuurder) niet in het bezit was van een geldig rijbewijs. De controle van de bestuurder vond plaats op grond van de Wegenverkeerswet. De bestuurder is daarbij aangezegd niet verder te rijden. Teneinde hij met zijn auto toch zou kunnen doorrijden is aan appellant gevraagd of hij in het bezit is van een rijbewijs. Dit werd door de bestuurder ontkennend beantwoord. Hierop is de controle op grond van de Wegenverkeerswet geëindigd en diende de auto te blijven staan, aangezien beide personen niet in het bezit waren van een rijbewijs en het voertuig dus niet konden / mochten besturen.

Anders dan het proces-verbaal van (strafrechtelijke) aanhouding zou doen vermoeden is het vragen aan appellant of hij in het bezit was van een identificatiebewijs of paspoort niet langer gebaseerd op enig strafrechtelijke bevoegdheid dan wel ter uitoefening van de politictaak. Het dient er alsdan voor te worden gehouden dat deze controle op grond van art. 50 Vw heeft plaatsgevonden. Hiervoor is een geobjectiveerd redelijk vermoeden van illegaal verblijf vereist. Hiervan is niet gebleken.

Appellant wijst in dit verband op een uitspraak van uw Raad van 10 mei 2007 (JV 2007/297), waarin eveneens onder punt 2 (overwegingen) uitgebreid is ingegaan op de toepassing van en grondslag voor een controle van de identiteit en daarop volgende aanhouding op grond van art. 447° WvSr.

Uit het proces-verbaal van aanhouding dient te blijken in welk kader de vordering tot het verstrekken van een identiteitsbewijs is gedaan en waarom deze noodzakelijk is voor een redelijke taakuitoefening. Verwezen wordt daarbij tevens naar de Memorie van Toelichting bij de Wet op e uitgebreide identificatieplicht.

Uit het proces-verbaal van aanhouding blijkt dat de controle van de bestuurder heeft plaatsgevonden in het kader van de wegenverkeerswet. Het vragen naar een rijbewijs van appellant valt hier ook nog onder.

Thomas | Doesburg | Nunnikhoven | Van 't Land
s t r a f r e c h t a d v o c a t e n

Wanneer echter aangegeven wordt dat appellant niet in het bezit is van een rijbewijs en vervolgens gevraagd wordt naar een identiteitsbewijs valt dit niet langer in het kader van de wegenverkeerswet. Een identiteitsbewijs zegt immers niets omtrent de vraag of de desbetreffende persoon gerechtigd is een voertuig te besturen. De controle van appellant heeft dan ook niet in het kader van de wegenverkeerswet plaats gevonden. Voorts kan niet worden gesteld althans wordt ten onrechte gesteld dat de controle op de identiteit diende plaats te vinden voor een redelijke taakuitoefening. Voor de taakuitoefening was slechts noodzakelijk vast te stellen of de bestuurder en/of passagier gerechtigd waren / zijn een voertuig te besturen. Nu vastgesteld is dat dit niet het geval is mochten zij niet verder rijden en is daarbij uitvoering gegeven aan hun politietaak. Het vragen naar een identiteitsbewijs is hiervoor in het geheel niet noodzakelijk.

De rechtbank heeft naar de mening van appellant ten onrechte overwogen dat er sprake is van een strafrechtelijk voortraject. De rechtbank heeft daarbij miskend dat uit het proces-verbaal van aanhouding, noch uit enig ander proces-verbaal is gebleken dat de vordering tot het verstrekken van een identiteitsbewijs is gedaan ter controle op de naleving van andere wetten dan de Vw 2000, dan wel ter uitoefening van de politietaak. In een dergelijk geval moet het er alsdan voor worden gehouden dat de controle op de identiteit heeft plaatsgevonden in het kader van de uitoefening van de bevoegdheid als neergelegd in art. 50 Vw.

Dat deze controle wel degelijk in het kader van art. 50 Vw heeft plaats gevonden blijkt te meer uit het feit dat contact is opgenomen met de vreemdelingendienst ter verificatie van de door appellant opgegeven personalia en hij pas na mededeling van de vreemdelingendienst dat hij mogelijk een valse geboortedatum opgaf strafrechtelijk wordt aangehouden in verband met de wet ID. Dit terwijl hij vóór het contact met de vreemdelingendienst al niet aan de vordering kon voldoen en derhalve reeds op dat moment had kunnen worden aangehouden. Nu de aanhouding pas na het contact met de vreemdelingendienst heeft plaatsgevonden bevestigt dit te meer dat dit een controle op grond van de Vw 2000 betrof.

Appellant benadrukt dat op hem als passagier van de auto in onderhavig geval geen enkele verplichting rust om zich te legitimeren. De in het proces-verbaal van aanhouding beschreven werkwijze moet alsdan te meer als onrechtmatig en onredelijk worden geacht. Door gebruik te maken van het strafrechtelijk voortraject, terwijl hier feitelijk geen sprake van is wordt misbruik gemaakt van die bevoegdheid. Hierdoor is sprake van een détournement de pouvoir. Immers tracht verweerder hierdoor de (vreemdeling)rechtelijke controle te omzeilen / uit te schakelen door de aanhouding / staandehouding in strafrechtelijke sfeer te trekken. De rechtbank heeft ook dit miskend.

Tenslotte benadrukt appellant nogmaals dat van hem in het onderhavige geval op geen enkele wijze behoefde te worden verwacht dat hij zich zou kunnen legitimeren. Er bestond hiertoe geen noodzaak, noch een wettelijk kader om zulks te vorderen. De rechtbank heeft hierbij een onjuiste toepassing gegeven aan de geldende wet- en regelgeving.

De rechtbank had het voortraject dan ook wel degelijk dienen te beoordelen. De rechtbank had dienen vast te stellen dat de controle en aanhouding / staandehouding onrechtmatig was, alsook de daarop volgende ophouding onrechtmatig moet worden geacht.

Thomas | Doesburg | Nunnikhoven | Van 't Land
s t r a f r e c h t a d v o c a t e n

Grief 2.

Appellant is van mening dat de rechtbank ten onrechte en in strijd met de belangen van rechtseenheid, rechtsontwikkeling en rechtsbescherming, meer in het bijzonder in strijd met art. 50 lid 1 Vw, in de op een na laatste alinea op pagina 2 van de uitspraak heeft overwogen dat:

"Gelet op het vorenoverwogene kan de rechtbank de stelling van verweerder dat eisers staandehouding strafrechtelijk van aard is onderschrijven. De wijze van staandehouding kan derhalve in deze procedure niet nader worden getoetst."

Toelichting:

Onder verwijzing naar het geen in de toelichting bij de eerste grief naar voren is gebracht en hier als herhaald en ingelast beschouwd dient te worden meent appellant dat de rechtbank ten onrechte het voorgaande heeft overwogen.

Appellant verwijst nogmaals naar de eerder genoemde Memorie van Toelichting bij de Wet op de uitgebreide identificatieplicht (TK 2003-2004, 29218 nr.3) alsook uw uitspraak van 10 mei 2007 (JV 2007/297), waaruit volgt dat vorenbedoelde overweging van de rechtbank als onjuist en in strijd met de wet- en regelgeving moet worden geacht. Immers kan gelet op de inhoud van het proces-verbaal van aanhouding, alsook de inhoud van de overige processen-verbaal in het bewaringsdossier, niet worden gesteld dat de controle op de identiteit heeft plaatsgevonden ter controle op de naleving van andere wetten dan de Vw 2000, dan wel ter uitoefening van de politietaak. Hierdoor moet het ervoor worden gehouden dat de controle in het kader van de bevoegdheid van art. 50 Vw heeft plaatsgevonden. In dit verband is niet gebleken dat sprake was van een geobjectiveerd redelijk vermoeden van illegaal verblijf jegens appellant waarom de vordering onrechtmatig is gedaan alsook de aanhouding / staandehouding en daarop volgende ophouding op onrechtmatige wijze hebben plaatsgevonden.

De rechtbank heeft het voorgaande miskend en had dan ook de wijze van staandehouding wel degelijk dienen te toetsen. Nu de rechtbank dit niet heeft gedaan heeft zij ten onrechte niet vast gesteld of (en naar de mening van appellant dat) sprake is van een onrechtmatige controle en staandehouding.

Grief 3.

Appellant meent voorts dat de rechtbank ten onrechte en in strijd met de belangen van rechtseenheid, rechtsontwikkeling en rechtsbescherming, meer specifiek in strijd met art. 50 jo 59 Vw 2000, in de laatste alinea op pagina 2 van de uitspraak heeft overwogen dat:

"De procedure leidend tot de inbewaring stelling en de wijze van tenuitvoerlegging van de bewaring zijn in overeenstemming met de wettelijke vereisten. De bewaring is derhalve niet op die grond onrechtmatig."

Toelichting:

Onder verwijzing naar hetgeen in de toelichtingen bij de twee voorgaande grieven naar voren is gebracht en hier als herhaald en ingelast beschouwd dienen te worden meent appellant dat de rechtbank ten onrechte tot genoemde overweging is gekomen.

Thomas | Doesburg | Nunnikhoven | Van 't Land
s t r a f r e c h t a d v o c a t e n

De rechtbank had de procedure leidend tot de in bewaringstelling in strijd met de wettelijke vereisten en daarmee onrechtmatig dienen te achten. Voorts had de rechtbank bij beoordeling van de vraag of de bewaring hierdoor eveneens onrechtmatig moet worden geacht een belangenafweging dienen te maken.

Naar de mening van appellant diende de maatregel van bewaring ook bij afweging van alle betrokken belangen onrechtmatig te worden geacht. Verweerder heeft geen bijzondere belangen gesteld, noch is hiervan gebleken, welke de oplegging van die maatregel alsnog rechtvaardigt. De ernst van de geschonden norm wordt hiermee niet gecompenseerd, waarom de maatregel van bewaring eveneens onrechtmatig moet worden geacht.

Grief 4.

Appellant meent dat de rechtbank ten onrechte en in strijd met de belangen van rechtseenheid, rechtsontwikkeling en rechtsbescherming in de derde en vierde alinea op pagina 3 van de uitspraak heeft overwogen dat:

"Dit brengt mee dat de toepassing en tenuitvoerlegging van de bewaring in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten en dat de bewaring bij afweging van alle daarbij betrokken belangen gerechtvaardigd is.

Het beroep is ongegrond. Daarom kan geen schadevergoeding worden toegekend."

Toelichting.

Appellant verzoekt het geen door hem in de toelichting bij de voorgaande grieven naar voren is gebracht hier als herhaald en ingelast te beschouwen. Gelet op die toelichting(en) diende de toepassing van de bewaring in strijd met de wettelijke vereisten te worden geacht en diende deze conclusie ook bij afweging van alle betrokken belangen in stand te blijven. De rechtbank had het beroep dan ook gegrond dienen te verklaren. Als gevolg hiervan waren / zijn er tevens termen om aan appellant een schadevergoeding toe te kennen voor de tijd dat hij ten onrechte in bewaring heeft verbleven en thans nog verblijft.

Grief 5.

Appellant meent dat de rechtbank in navolging van de voorgaande grieven derhalve ten onrechte onder punt 3. Beslissing (pagina 4) heeft overwogen dat:

"De rechtbank:

- *verklaart het beroep ongegrond;*
- *wijst het verzoek om schadevergoeding af."*

Toelichting:

Onder verwijzing naar hetgeen is overwogen in de toelichtingen bij de voorgaande grieven heeft de rechtbank ten onrechte en op onjuiste gronden vorenbedoelde beslissing genomen. De rechtbank had op grond van het voorgaande het beroep gegrond dienen te verklaren, alsmede het verzoek om schadevergoeding vanaf 15 oktober 2007 tot en met de datum van opheffing van de bewaring dienen toe te wijzen.

Thomas | Doesburg | Nunnikhoven | Van 't Land
s t r a f r e c h t a d v o c a t e n

REDENEN WAAROM:

Appellant zich tot uw College wendt met het eerbiedige verzoek het hoger beroepschrift gegrond te verklaren met vernietiging van de bestreden uitspraak d.d. 01 november 2007, alsmede zelf in de zaak te voorzien door te bepalen dat de maatregel van bewaring met ingang van 15 oktober 2007 als onrechtmatig beschouwd dient te worden, appellant onmiddellijk in vrijheid te doen laten stellen, alsmede het verzoek om schadevergoeding voor de ten onrechte ondergane detentie vanaf 15 oktober 2007 (tot en met datum opheffing bewaring) toe te wijzen.

Breda, 06 november 2007

Gemachtigde

Productie: 1